

scripti in eo etiam ponit, ὅτι καὶ τῶν ισορουμένων ἐκαστον οὐκ ἀκαριθότως πρὸς τινὰς ἡνίκας τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, καὶ συγγεαφέων, καὶ Φιλοσόφων, πολλὰ τεράσια καὶ μυθώδη συγγεαφότας. Itaque. Ver. H. I, c. 5. ἄμα ἥλιος ἀνίσχοντι, et c. 29. πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα. Sic dicere solet Herodotus. cf. III, 98. — Lib. I, c. 7. ὁρῶμεν τινὰς ἥλιην χαλκοῦ πεποιημένην, Ἑλληνικοῖς γεάμμασι καταγεγεαμένην, ἀμυδροῖς δὲ καὶ ἐκτετριμμένοις, λέγουσαν· ἄχει τούτων Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος ἀφίκοντο. cf. Herodot. II, 103. vbi hic e cippis passim extantibus definire studet, quousque Sesostris Aegyptiorum rex peruererit. et c. 106. de eiusmodi cipro: ἐκ δὲ τοῦ ὄμου ἐς τὸν ἔτερον ὄμον διὰ τῶν σηθέων γεάμματα ἴεραὶ Αἰγύπτιαι διήκει, ἐγκεκολαμμένα, λέγονται τάδε. etc. — Lib. I, c. 15. ἀράχναι παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι γίγνονται, πολὺ τῶν Κυκλαδῶν νήσων ἐκαστος μείζων. cf. Herodot. III, 102. Ἐν τῇ οὖν ἐρημίῃ ταύτῃ καὶ τῇ Φάμιῳ γίγνονται μύρηνες, μεγάθεα ἔχοντες κυνῶν μὲν ἐλάσσονα, ἀλωπεκέων δὲ μέζονα. — c. 23. in describendis incolarum Lunae moribus et institutis, quam descriptionem totam equidem ad Herodoti imitationem comicam, compositam esse putauerim, etiam haec habet: καλὸς δὲ νομίζεται παρ' αὐτοῖς, ἦν πού τις Φαλακρὸς καὶ ἀκομός ἦ, τοὺς δὲ κομῆτας καὶ μυσάττονται. ἐπὶ δὲ τῶν κομητῶν ἀτέρων τουναντίον, τοὺς κομῆτας καλοὺς νομίζουσιν. praeter iussum in vocula κομῆτης addo equidem locum Herodoti, ad quem hunc suum